

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 26C/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123393815
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Vančová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:6123393815.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Martinou Vančovou v právnej veci žalobcu: AIDER Slovensko s.r.o., IČO: 47 529 415, so sídlom Silvánska 5450, Bratislava, zast.: JUDr. Eva Krištofiaková - advokátka, IČO: 44 495 145, so sídlom Zelená 11, Malinovo, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, zast.: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, o zaplatenie 901,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie zastavuje v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0.25 % ročne od 23.06.2023 do zaplatenia.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 901,20 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 23.06.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 31.08.2023 (Okresný súd Banská Bystrica) domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 901,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 901,20 eur z titulu náhrady škody. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.02.2023 došlo k poistnej udalosti, keď motorové vozidlo zn. Ford EČV: A. (ďalej len „vozidlo škodcu“), ktoré bolo v čase poistnej udalosti povinne zmluvne poistené u žalovaného, pri cúvaní zasiahlo odstavené vozidlo zn. Volvo XC90, EČV: A. (ďalej len „poškodené vozidlo“), ktorého vlastníčkou je B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. XX, C. (ďalej len „poškodená“). Poškodená odovzdala dňa 26.04.2023 poškodené vozidlo na opravu žalobcovi, pričom celková cena opravy predstavovala sumu 1.159,36 eur. Počas doby opravy mala poškodená zapožičané náhradné motorové vozidlo zn. Volvo V60, EČV: C. (ďalej len „náhradné vozidlo“) od 26.04.2023 do 05.03.2024 s tým, že denná sadzba za nájom bola dohodnutá na sumu 105,- eur na deň. Za náhradné vozidlo poškodená uhradila sumu celkom 1.050,- eur. Následne, dňa 05.05.2023, poškodená postúpila zmluvou o postúpení pohľadávky všetky poistné nároky vyplývajúce z poistnej udalosti na žalobcu, čo žalovanému oznámila listom zo dňa 05.05.2023. Listom zo dňa 09.05.2023 žalobca vyzval žalovaného na úhradu nárokov na náhradu škody poškodenej osoby, za opravu vozidla vo výške 1.159,36 eur a za zapožičanie náhradného vozidla v sume 1.050,- eur, celkovo vo výške 2.209,36 eur. Žalovaný poukázal žalobcovi nároky na náhradu škody poškodenej spolu vo výške 1.267,46 eur.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že poškodená nemá nárok na náhradu akýchkoľvek vynaložených výdavkov za prenájom náhradného vozidla, ktoré jej vznikli v súvislosti s poistnou udalosťou, ale iba tých, ktoré sú odôvodnené a účelné. Poukázal na to, že výška skutočnej

škody je limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov na prenájom motorového vozidla (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015), pričom pri ustálení účelnosti nákladov na požičanie náhradného vozidla je potrebné vychádzať z primeranosti ceny za nájom náhradného vozidla s prihliadnutím na kategóriu vozidla. Žalovaný tak považoval za správny postup, keď žalobcovi poskytol poistné plnenie pri stanovení dennej sadzby nájomného vo výške 63,60 eur s DPH, a to na základe náhodne vybraných cenníkov autopožičovní v danej lokalite v rozhodnom čase. Podľa názoru žalovaného žalobcom uplatnená cena denného nájmu náhradného vozidla prevyšuje priemerné ceny iných požičovní za nájom vozidla rovnakej kategórie. V tomto kontexte poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky uverejnené pod č. Rc 7/92, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.03.2010, sp. zn. 25 Cdo 3911/2007, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.06.2016, sp. zn. 3 MCdo 3/2015, v zmysle ktorých je rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, obmedzený hľadiskom účelnosti, preto pri určení skutočnej škody je potrebné ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase, pričom výška tejto náhrady nie je daná čiastkou skutočne vyplatenou, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Žalovaný ďalej uviedol, že oprava poškodeného vozidla spočívala iba v jednoduchých opravárenských prácach, lakovaní a výmene lišty a celkový čas opravárenských prác predstavoval podľa kalkulácie 12 normohodín, preto považoval dobu trvania prenájmu náhradného vozidla za zjavne neprimeranú. Za neprimeranú považoval aj účtovnú sadzbu za opravu motorového vozidla vo výške 60,- eur, keďže priemerná sadzba porovnateľného neautorizovaného servisu za obdobné opravárenské práce predstavuje sumu cca 30,- eur/hodina s DPH. Žalovaný preto žalobcovi priznal náhradu za primeranú dobu prenájmu náhradného vozidla v trvaní 8 dní a primeranú hodinovú sadzbu opravárenských prác vo výške 30,- eur/hodina s DPH. Žalobcovi tak podľa názoru žalovaného patrí nárok na náhradu za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 468,10 eur (nájomné vo výške 63,60 eur s DPH/deň x 8 dní mínus náklady, ktoré by poškodenej osobe vznikli používaním vlastného motorového vozidla vo výške 40,70 eur) a náhrada nákladov opravárenských prác vo výške 799,36 eur (cena za hodinu práce 30,- eur x 12 hodín + lakovací materiál 336,86 eur + lišta 97,50 eur + likvidácia dielov 5,- eur), t.j. spolu suma 1.267,46 eur, ktorá bola žalobcovi riadne vyplatená. Žalovaný ďalej považoval uplatnenie úrokov z omeškania za nedôvodné v celom rozsahu. Poukázal na to, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla listom zo dňa 05.05.2023. Žalovaný listom zo dňa 07.06.2023 splnil podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania, a teda je názoru, že nie je povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Analogicky poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení zo dňa 28.09.2017, sp. zn. III. ÚS 596/2017 uviedol, že poisťovateľ sa dostáva do pozície dlžníka až od skončenia potrebného vyšetrovania, a ak neplní ani po uplynutí 15 dní, dostáva sa do omeškania. Žalovaný namietol aj výšku sadzby úrokov z omeškania, keďže ku dňu 23.06.2023 základná úroková sadzba ECB predstavovala 4 %, a teda mal za to, že žalobcovi môže byť priznaný úrok z omeškania maximálne vo výške 9 %.

3. Žalobca v reakcii na uvedené zotrval na tom, že cena denného nájmu zapožičaného vozidla je vzhľadom na región a ceny v regióne za príslušný typ vozidla primeraná a podklady predložené žalobcom nemožno v tejto súvislosti považovať za relevantné. Rozhodnutia, na ktoré poukazoval žalovaný, žalobca taktiež nepovažoval za relevantné, nakoľko mal za to, že boli prekonané novšou judikatúrou. K argumentom žalovaného týkajúcich sa dĺžky opravy poškodeného vozidla žalobca uviedol, že z predloženého dodacieho listu vyplýva, že lišta bola dodaná dňa 04.05.2023, pričom poškodené vozidlo bolo opravené dňa 05.03.2023. K cene normohodín prác v čiastke 60,- eur/hodina s DPH žalobca uviedol, že už k návrhu priložil 2 cenníky opravovní, a to RMJet 60,- eur a TODOS 72,- eur, s čím sa žalovaný vo svojom vyjadrení nevysporiadal, iba tvrdil svoju nižšiu výšku normohodiny 30,- eur/hodina, a neuniesol tak dôkazné bremeno. V súvislosti s námietkou žalovaného ohľadom nedôvodného uplatnenia úrokov z omeškania žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/212/2017 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. 214/2020-29 zo dňa 14.10.2021 a zároveň uviedol, že z týchto rozhodnutí vyplýva, že súd má priznať úrok z omeškania z uplatnenej istiny počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí 15. dňa od ukončenia poisteného šetrenia. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020 sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie 3 mesiacov šetrenia poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadanej náhrady skutočne došlo. K namietanej výške úrokov z omeškania žalobca uviedol, že skutočne došlo k chybe v písaní, preto upravil výšku úroku z pôvodného návrhu z 9,25 % na výšku 9 % ročne z istiny a v tejto časti tak zobral žalobu späť.

4. Žalovaný v duplike navyše uviedol, že akceptáciou názoru žalobcu, že žalovaný je povinný uhradiť mu akékoľvek výdavky týkajúce sa poisťnej udalosti, by sa aproboval záver, podľa ktorého by dochádzalo k zneužívaniu škodovej udalosti na „bezplatný prenájom“ iného vozidla. Žalovaný ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky uverejneného pod č. Rc 7/92, v zmysle ktorého nemožno priznať náklady, ktoré by poškodenému vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Vzhľadom na cit. rozhodnutie žalovaný krátil z poisťného plnenia náklady vo výške 40,70 eur, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla, pričom, ako uviedol, k uvedenej sume dospel na základe výpočtu vychádzajúceho z objektívnych kritérií. V súvislosti so spornou cenou za normohodinu prác žalovaný opätovne zdôraznil, že je názoru, že postupoval správne, keď žalobcovi poskytol poisťné plnenie pri stanovení sadzby za opravu motorového vozidla vo výške 30,- eur, a to na základe náhody vybraných cenníkov autoservisov v danej lokalite a rozhodnom čase (HM TEAM 30,- eur bez DPH, MM AUTOCENTRUM 30,- eur, Amstek Autoservis 30,- eur bez DPH). Čo sa týka úrokov z omeškania, žalovaný poukázal na to, že medzi žalobcom a žalovaným nie je daný priamy zodpovednostný právny vzťah, keďže žalovaný je poisťovateľom, vznik škody na strane poškodeného nespôsobil a ani za ňu nezodpovedá; že žalovaný je osobou, proti ktorej môže poškodený uplatniť svoj nárok v zmysle § 15 ods. 1 ZoPZP, keďže z poisťného vzťahu medzi osobou zodpovednou za vznik škody a žalovaným poisťovateľom vyplýva záväzok poisťovateľa nahradiť za neho poškodenému škodu; právnym dôvodom plnenia žalovaného nie je zodpovednosť za škodu, ale povinné zmluvné poistenie; priamo zo znenia § 15 ods. 1 ZoPZP vyplýva, že poškodený si môže proti poisťovateľovi uplatniť iba nárok na náhradu škody, a teda nie relatívne samostatný nárok na zákonné úroky z omeškania, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že ZoPZP má osobitnú úpravu vzniku nároku poškodeného na úroky z omeškania v § 11 ods. 8 ZoPZP a vzniku povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie poškodenému v § 11 ods. 7 ZoPZP. Žalovaný vzhľadom na uvedené konštatoval, že pokiaľ nenastanú voči poisťovateľovi podmienky vymedzené v § 11 ods. 7 alebo 8 ZoPZP, nemožno konštatovať jeho omeškание s plnením, a tým ani vznik nároku na zákonné úroky z omeškania.

5. Žalobca poukázal na to, že skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné osobné motorové vozidlo, nie individuálne výpočty žalovaného o možnej predpokladanej výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní. Uviedol, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal v takomto prípade najlacnejšiu požičovňu, resp. robil si preukázateľný výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú. V súvislosti so spôsobom výpočtu uvedeným žalovaným ohľadom výšky nákladov, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla žalobca uviedol, že tento je nepreskúmateľný, hypotetický a ničím nepodložený.

6. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 20.03.2024 právna zástupkyňa žalobcu na otázku súdu, či suma normohodiny práce pri oprave poškodeného vozidla bola 60,- eur bez DPH alebo s DPH uviedla, že autoservis nie je platcom DPH, tak asi bez DPH. Na otázku súdu, prečo nereagovala na predložený dôkaz o dodaní lišty na opravu poškodeného vozidla uviedla, že rozporovali, že išlo o jednoduché opravárenské práce. V súvislosti s dopytom súdu, že z uplatnenej sumy vyplýva, že si neuplatňuje nárok na zaplatenie 40,70 eur za zníženie poisťného plnenia zo strany žalovaného za nepoužívanie poškodeného motorového vozidla v čase opravy, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že tento nárok si neuplatňujú napriek v konaní uvádzanej argumentácii o nedôvodnosti krátenia tejto sumy.

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

7.1. Zo Záznamu o dopravnej nehode (č. I. 12 spisu) súd zistil, že k poisťnej udalosti došlo dňa 24.02.2023, o 7:42 hod. v Partizánskom, keď vodič motorového vozidla zn. FORD, EČV: A., D. E., zavinil dopravnú nehodu tým, že pri cúvaní zasiahol stojace motorové vozidlo Volvo XC90, EČV: A. vo vlastníctve poškodenej. Držiteľka vozidla zn. FORD, EČV: A., F. A. G. je osobou povinne zmluvne poistenou u žalovaného, čo súd zistil z Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 07.06.2023 adresovanom poškodenej (č. I. 24 spisu).

7.2. Zo zákazkového listu (č. I. 21 spisu) vyplýva, že poškodená odovzdala žalobcovi do servisu motorové vozidlo Volvo XC90, EČV: A. dňa 26.04.2023. V rámci popisu poškodenia sa v zákazkovom liste uvádza - zadná časť vozidla - nárazník + blatník. Ako predpokladaná cena za opravu je uvedená suma 1.500,- eur. Predpokladaný dátum ukončenia opravy je 2 týždne. Z dodacieho listu predloženého

žalobcom (č. I. 59 spisu) vyplýva, že žalobcovi bol dodaný dňa 04.05.2023 1 ks tovaru špecifikovaný v popise jeho obsahu ako autodoplnky (č. I. 59 spisu).

7.3. Z nájomnej zmluvy na motorové vozidlo uzatvorenej dňa 26.04.2023 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodenou ako nájomcom vyplýva, že predmetom nájmu bolo vozidlo Volvo V60, EČV: C., doba nájmu bola dohodnutá na dobu určitú od 26.04.2023 do 10.05.2023 a denná sadzba za nájom bola dohodnutá vo výške 105,- eur (č. I. 18 spisu). Dĺžka nájmu vyplýva z protokolov o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla (č. I. 19 a 20 spisu). V protokole o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla č. 126_147 zo dňa 26.04.2023 preberajúci (poškodená) potvrdil, že dňa 26.04.2023 o 10:50 od odovzdávajúceho (žalobca) prevzal dopravný prostriedok - osobné vozidlo typu Volvo V60, EČV: C. (č. I. 20 spisu). V protokole o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla č. 126_152 zo dňa 05.05.2023 preberajúci (žalobca) potvrdil, že dňa 05.05.2023 o 16:45 od odovzdávajúceho (poškodená) prevzal dopravný prostriedok - osobné vozidlo typu Volvo V60, EČV: C. prevzal (č. I. 19 spisu).

7.4. Žalobca faktúrou č. 20230503, vystavenou dňa 05.05.2023, splatnou dňa 12.05.2023 fakturoval poškodenej sumu vo výške 1.159,36 eur za opravu vozidla po poistnej udalosti zo dňa 24.03.2023 a to v zmysle zákazkového listu zo dňa 26.04.2023 za nasledovné položky: karosárska práca v rozsahu 4,5 hodín s tým, že cena za jednu hodinu práce bola účtovaná suma 60,- eur, celkovo tak vo výške 270,- eur; lakovnicia práca v rozsahu 7,3 hodín s tým, že cena za jednu hodinu práce bola účtovaná v sume 60,- eur, celkovo tak vo výške 438,- eur; lakovací materiál 336,86 eur; prah kufra NEREZ AVISA Volvo XC90 97,50 eur; demontáž a montáž prahu kufra v rozsahu 0,2 hodiny s tým, že cena za jednu hodinu práce bola účtovaná v sume 60,- eur, celkovo tak 12,- eur a likvidáciu dielov v sume 5,- eur (č. I. 7 spisu).

7.5. Žalobca faktúrou č. 20230504, vystavenou dňa 05.05.2023, splatnou dňa 12.05.2023 fakturoval poškodenej sumu vo výške 1.050,- eur za prenájom motorového vozidla Volvo V60 EČV: C. odo dňa 26.04.2023 do 05.05.2023 (č. I. 8 spisu).

7.6. Z cenníka požičovne vozidiel EUROMOTOR predloženého žalobcom a tiež žalovaným vyplýva, že za nájom motorového vozidla typ VOLVO V60 je cena nájmu za jeden deň 90,- eur s DPH (č. I. 9 a 46 spisu). Z cenníka požičovne vozidiel PRIVA predloženého žalobcom vyplýva, že za nájom motorového vozidla typ VOLVO V60 je cena nájmu za jeden deň 120,- eur (č. I. 10 spisu). Z cenníka požičovne vozidiel T.O.P. AUTO Bratislava a.s. predloženého žalovaným vyplýva, že za nájom motorového vozidla typ VOLVO V60 je cena nájmu za jeden deň pri nájme na dobu 4 - 10 dní 85,- eur s DPH. Zároveň sa v ňom uvádza: „vozidlá volvo zapožičiavame výhradne klientom servisu“ (č. I. 45 spisu). Z cenníka požičovne vozidiel Auto Rent Plus - prenájom, požičovňa áut Banská Bystrica, Zvolen predloženého žalovaným vyplýva, že za nájom motorového vozidla typ VOLVO V60 je cena nájmu za jeden deň pri nájme na dobu zapožičania na 4 - 15 dní 34,- eur (č. I. 48 spisu).

7.7. Z cenníka dielenských prác autoservisu RM JET predloženého žalobcom vyplýva, že cena za normohodinu práce za mechanické, elektrikárske, lakovnicke a klampiarske práce je 100,- eur s DPH (č. I. 25 spisu). Z cenníka dielenských prác autoservisu Todos predloženého žalobcom vyplýva, že cena za normohodinu práce za mechanické, elektrikárske, lakovnicke a klampiarske práce pre vyššiu triedu vozidla je 72,- eur s DPH (č. I. 26 spisu). Z cenníka dielenských prác autoservisu HM TEAM predloženého žalovaným vyplýva, že cena za normohodinu práce za mechanické, klampiarske, lakovnicke práce je vo výške 30,- eur bez DPH a 36,- eur s DPH (č. I. 82 spisu). Z cenníka dielenských prác autoservisu MM AUTOCENTRUM predloženého žalovaným vyplýva, že cena za normohodinu práce za mechanické, klampiarske, elektrikárske práce je vo výške 36,- eur (č. I. 85 spisu). Z cenníka dielenských prác autoservisu Amstek predloženého žalovaným vyplýva, že cena za normohodinu práce je za mechanické, lakovnicke či klampiarske práce vo výške 30,- eur bez DPH (č. I. 92 spisu).

7.8. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.06.2023 (č. I. 24 spisu) adresovanom poškodenej vyplýva, že žalovaný poukázal sumu vo výške 1.267,46 eur na účet žalobcu s tým, že výška skutočnej škody bola stanovená na základe nahlásených údajov o priebehu a rozsahu poistnej udalosti, obhliadky poškodených vecí, správy vyšetrovacích orgánov, predložených dokladov o výške spôsobenej škody, ust. § 442 a 443 Občianskeho zákonníka. V predmetnom oznámení sa zároveň uvádza, že fakturovaná sadzba za opravu motorového vozidla opravcom AIDER Slovensko s.r.o., fakturovaná doba a cena poskytnutia náhradného motorového vozidla je časovo a cenovo neprimeraná.

7.9. Zmluvou o postúpení pohľadávok poškodená osoba ako postupca postúpila na žalobcu ako postupníka všetky svoje právne nároky voči žalovanému vyplývajúce zo škodovej/poistnej udalosti č. 1533.99.61/010-5 (č. l. 16 spisu). Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 05.05.2023 poškodená osoba žalovanému písomne oznámila, že s účinnosťou od 05.05.2023 boli všetky jej pohľadávky voči žalovanému z titulu poistnej udalosti č. 1533.99.61/010-5 zo dňa 24.02.2023 zahŕňajúce najmä, ale nie výlučne, aj nárok na zaplatenie poistného plnenia, náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia, postúpené žalobcovi (č. l. 17 spisu).

7.10. Výzvou zo dňa 09.05.2023 žalobca vyzval žalovaného k úhrade poistného plnenia v celkovej výške 2.209,36 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy (č. l. 23 spisu).

8. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

8.1. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianky zákonník (ďalej len „O.z.“), fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

8.2. Podľa § 442 ods. 1 O.z., uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

8.3. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

8.4. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

8.5. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

8.6. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

8.7. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

8.8. Podľa § 524 ods. 1 O.z., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8.9. Podľa § 524 ods. 2 O.z., s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.10. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

8.11. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.12. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8.13. Podľa § 526 ods. 1, 2 O.z., postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

9. Žalobca si žalobou uplatnil úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne z nezaplatenej istiny 901,20 eur od 23.06.2023 do zaplatenia. Nakoľko žalobca v priebehu konania vzal žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 0,25 % ročne z nezaplatenej istiny 901,20 eur od 23.06.2023 do zaplatenia späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

10. Súd považoval za preukázané (uvedené nik nerozporoval), že dňa 24.02.2023 došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinil vodič vozidla, ktorého držiteľka mala uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, čím bola daná jeho zodpovednosť, ako aj pasívna vecná legitímácia v konaní s poukazom na § 427 ods. 1, 2 O.z. v spojení s § 4 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. V dôsledku uvedenej dopravnej nehody došlo k vzniku škody na vozidle poškodenej v podobe nákladov na opravu vozidla vo výške 1.159,36 eur a nákladov za nájom náhradného vozidla vo výške 1.050 eur, čo mal súd za preukázané z predložených faktúr č. 20230503 a č. 20230504 (č. l. 7 a 8 spisu). Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 07.06.2023 mal súd ďalej za preukázané, že žalovaný priznal žalobcovi z celkovej výšky uplatnenej škody 2.209,36 eur sumu 1.267,46 eur (č. l. 44 spisu). Poškodená ako oprávnená osoba s poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. postúpila svojou pohľadávkou na náhradu škody na žalobcu, čo mal súd preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05.05.2023 (č. l. 16 spisu).

11. V konaní bola sporná výška uplatnenej náhrady škody za opravu poškodeného vozidla, ako aj výška škody za nájom náhradného vozidla.

12. Žalovaný z uplatnených nákladov na opravu poškodeného vozidla vo výške 1.159,36 eur vyplatil žalobcovi sumu 799,36 eur, pričom vychádzal z priemernej ceny normohodiny vo výške 30,- eur s DPH, keďže účtovnú hodinovú sadzbu za opravu poškodeného vozidla vo výške 60,- eur považoval za zjavne neprimeranú a neúčelnú. Žalovaný v tejto súvislosti súdu v konaní predložil cenníky niekoľkých autoservisov (aj z iného regiónu), v zmysle ktorých cena za opravárenské resp. dielenské práce na vozidle rovnakej kategórie ako poškodené vozidlo bola nižšia ako účtovaná žalobcom, cca 30,- eur. Na druhej strane aj žalobca v konaní predložil cenníky niekoľkých autoservisov (hoci žalobcu v konaní nezaťažovalo dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien), v súlade s ktorými za vozidlo rovnakej kategórie ako poškodené vozidlo, bola cena normohodiny za opravárenské resp. dielenské práce vyššia ako žalobcom účtovaná, v rozsahu od 72,- eur do 100,- eur. Vzhľadom aj na stranami sporu predložené cenníky vybraných autoservisov, súd dospel k záveru, že cena opravy za jednu normohodinu práce, z ktorej vychádzal pri fakturácii žalobca (60,- eur/hodina) nie je zjavne neprimeraná, či neúčelná a pohybuje sa v rámci cenového rozpätia autoservisov v danej lokalite a v danom čase. Poškodený nemá zákonom ani žiadnym iným právnym predpisom stanovenú povinnosť zvoliť si na opravu poškodeného vozidla autoservis s najlacnejšou cenovou ponukou, resp. robiť si prieskum cenových ponúk dostupných autoservisov, porovnávať ich, či vyhodnocovať. Skutočnosť, že žalobca si na opravu poškodeného vozidla nezvolil najlacnejší autoservis tak nemôže mať následok, že by jeho nárok na náhradu nákladov na opravu motorového vozidla bol nedôvodný či neúčelný. Argument žalovaného, že v čase opravy poškodeného vozidla existoval autoservis, ktorý bol lacnejší, tak s poukazom na uvedené neobstojí a nemôže byť ani dôvodom na krátenie výšky náhrady škody uplatnenej žalobcom.

13. Poškodená si tiež v dôsledku škodovej udalosti prenajala od žalobcu počas trvania opravy jej motorového vozidla náhradné vozidlo, a to na obdobie od 26.04.2023 do 05.05.2023, t.j. 10 dní za cenu 105 eur/deň, spolu v sume 1.050,- eur, ktorú si následne po platnom a účinnom postúpení pohľadávok uplatnil u žalovaného žalobca titulom náhrady škody. Žalovaný z tejto sumy žalobcovi zaplatil sumu 468,80 eur, keďže za primeranú považoval dennú sadzbu nájomného za požičanie automobilu vo výške 63,60 eur, a to s poukazom na cenníky autopožičovní, ktoré súdu predložil v konaní, a v ktorých sa rozsah nájomného za deň požičania vozidla rovnakej kategórie ako poškodené vozidlo pohyboval v rozmedzí od 40,80 eur do 90,- eur s DPH. Rovnako za neprimeranú považoval aj dĺžku nájmu náhradného vozidla, keď mal za to, že vzhľadom na jednoduchosť opravárenských prác, ich celkovú kalkuláciu v rozsahu 12 normohodín, by táto mala trvať 8 dní. Na preukázanie obvyklej ceny nájmu predložil aj žalobca potvrdenia

o cenách nájmov motorových vozidiel rovnakej triedy ako poškodené vozidlo, ktoré sa pohybovali v rozmedzí od 90,- eur do 120,- eur, hoci žalobcu v konaní nezaťažovalo dôkazné bremeno preukázania obvyklosti cien. Predloženým dodacím listom žalobca deklaroval, že potrebný náhradný diel bol dodaný až dňa 04.05.2023, v dôsledku čoho nemohla byť oprava poškodeného vozidla uskutočnená skôr, čím zároveň preukázal odôvodnenosť dĺžky nájmu náhradného vozidla v dobe 10 dní. Súd uvádza, že rovnako ani v tomto prípade žiadny právny predpis poškodenému neukladá povinnosť prenajať si náhradné vozidlo na čas, kedy je poškodené vozidlo v oprave, od autopožičovne s najlacnejšou cenovou ponukou, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry. Súd v tejto súvislosti poukazuje napríklad na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/4/2020 zo dňa 22.04.2021, v zmysle ktorého cit: „Odvolací súd k výške požičovného poukazuje na to, že za obvyklú cenu nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej ani najdrahšej autopožičovne. Poškodený nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal hľadať najlacnejšiu autopožičovňu, alebo podrobne skúmať a porovnávať podmienky iných požičovní automobilov. Odvolací súd má s poukazom na výsledok dokazovania za to, že cena prenájmu v danom prípade vo výške 115,- eur / deň je primeraná.“ Súd sa tak ani v tomto prípade nestotožnil s argumentmi žalovaného v tom zmysle, že poškodenej v situácii, do ktorej sa dostala v dôsledku ňou nezavinenej dopravnej nehody, by mal prislúchať nárok za nájom za náhradné vozidlo, ktoré nevyhnutne potrebovala, len v rozsahu a vo výške, v akej ho svojvoľne vyhodnotil z pohľadu účelnosti žalovaný s poukazom na existenciu lacnejších autopožičovní. Cena nájmu však v tomto prípade aj vzhľadom na vyššie cit. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a cenníky nájmu autopožičovní predložené stranami sporu bola nepochybne primeraná, t.j. v rámci rozsahu cenníkov viacerých autopožičovní (súd neprihliadal na cenník autopožičovne v Banskej Bystrici predložený žalovaným, keďže oprava a požičanie náhradného motorového vozidla boli vykonané v Bratislave). Skutočnosť, že v čase nájmu náhradného vozidla existovali aj požičovne s lacnejšou cenovou ponukou tak nie je a nemôže byť dôvodom na krátenie výšky náhrady škody uplatnenej žalobcom. Súd na tomto mieste dodáva, že žalovaný žalobcom uplatnenú sumu krátil aj o sumu nákladov, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného vozidla vo výške 40,70 eur. Nakoľko však táto nebola predmetom uplatneného nároku a žalobca o tento nárok žalobu ani v priebehu konania nerozšíril, súd sa s argumentmi uvádzanými stranami sporu v súvislosti s dôvodnosťou resp. výškou a spôsobom výpočtu tejto sumy v rozsudku nezaoberal.

14. Vzhľadom k tomu, že poškodená ako právna predchodkyňa žalobcu uhradila v dôsledku dopravnej nehody náklady za opravu poškodeného vozidla a za nájom náhradného vozidla spolu 2.209,36 eur, z čoho jej žalovaný vyplatil iba sumu vo výške 1.267,46 eur a nedôvodne krátil ako neúčelne vynaloženú sumu za opravu motorového vozidla ako aj sumu za nájom náhradného vozidla, súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel, a zaviazal žalovaného na zaplatenie 901,20 eur, tak ako si žalobou uplatnil žalobca (okrem sumy 40,70 eur, ktorú žalovaný krátil a ktorej zaplatenie si žalobca v konaní neuplatnil). Súd uvádza, že rozhodnutia súdov vyššieho stupňa, na ktoré poukazoval žalovaný, neboli v rozpore so zisteným skutkovým stavom, pričom súd rozhodol v súlade s právnym názorom v nich uvedeným, keďže považoval sumu opravy poškodeného motorového vozidla aj sumu nájmu náhradného motorového vozidla za účelne vynaloženú.

15. Čo sa týka žalovaným namietanej prípustnosti úrokov z omeškania, súd uvádza, že pokiaľ poisťovateľ nesplní svoju peňažnú povinnosť, ktorá mu vyplýva najmä z ustanovení § 4 ods. 2 a § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. a neposkytne mu náhradu škody riadne a včas, dostáva sa v súlade s ust. § 517 ods. 1 O.z. do omeškania. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť náhradu škody nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 zákona 381/2001 Z.z., (na ktoré poukazoval v konaní žalovaný a ktoré upravuje právnu povinnosť poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení resp. o dôvodoch neplnenia), ale subsidiárne v ust. 517 ods. 1 O.z., podľa ktorého platí, že ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Napokon uvedený právny názor vyslovil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 263/2022 zo 07.09. 2022, v ktorom sa pomerne obsiahne venoval tejto problematike, pričom výklad ustanovenia § 11 ods. 8 zákona spočívajúci v tom, že poškodený má nárok na úrok z omeškania jedine v prípade uvedenom v tomto ustanovení neakceptoval pre jeho prílišný formalizmus popierajúci zmysel a účel inštitútu úrokov z omeškania. Uvedený výklad prezentovaný v konaní žalovaným navyše nezohľadňuje korektív materiálnej spravodlivosti, keď je nepochybne v neprospech poškodeného a naopak neprímerane zvýhodňuje poisťovateľa (žalovaného), ktorého predmetom podnikania je práve na základe poistných zmlúv poskytovať poistné plnenie. V predmetnom náleze Ústavný súd taktiež ozrejnil, čo je účelom spomínaného ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.: „Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení

zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Toto ustanovenie upravuje len omeškanie poisťovateľa s plnením jeho povinnosti riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poisťnej udalosti a jeho výsledky riadne poškodenému oznámiť, a nie aj omeškanie poisťovateľa so splnením jeho inej podstatnejšej právnej povinnosti včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody.“ Rovnako tak ani námietka žalovaného, že vznik škody nespôsobil a tak medzi ním a žalobcom nie je daný priamy zodpovednostný vzťah s poukazom na vyššie uvedené neobstojí. Na základe vyššie uvedeného a v dôsledku toho, že sa žalovaný so zaplatením dlžnej sumy dostal do omeškania, uložil mu súd povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 9 % ročne (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.) odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania poisťnej udalosti žalovaným (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.), t.j. od 23.06.2023 až do zaplatenia.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako v celom rozsahu úspešnej strane sporu (neúspešný bol len v nepatrnej časti úrokov z omeškania), priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.